

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

”Närma er mig”

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

Jesus Kristus älskar var och en av oss. Han erbjuder oss möjligheten att komma närmare honom.

Mina kära bröder och systrar, det är en glädje för mig att vara tillsammans med er den här generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det här är hans kyrka. Vi samlas i byggnader och hem över hela världen i hans namn.

Vi tar på oss hans namn när vi träder in i hans rike genom förbund. Han är Guds uppståndne och förhärligade Son. Vi är dödliga och underkastade synd och död. Men av kärlek till var och en av oss ber Frälsaren oss att komma närmare honom.

Det här är hans inbjudan till oss: ”Närma er mig och jag ska närma mig er, sök mig flitigt och ni ska finna mig, be och ni ska få, bulta och det ska öppnas för er.”

Det finns stunder då vi känner oss nära Frälsaren Jesus Kristus. Och ändå kan vi ibland under jordelivets prövningar känna ett visst avstånd till honom och vill förvissa oss om att han vet vad vi har i vårt hjärta och älskar oss som individer.

Frälsarens uppmaning innefattar hur man kan få den förvissningen. Närma er honom genom att alltid minnas honom. Sök honom flitigt genom skriftstudier. Fråga er himmelske Fader i innerlig bön att känna er närmare hans älskade Son.

Det finns ett enkelt sätt att tänka på detta. Det är vad du skulle göra om du var skild från kära vänner för en tid. Du skulle finna ett sätt att kommunicera med dem, du skulle värdesätta varje meddelande du fick av dem och du skulle göra allt du kunde för att hjälpa dem.

The more that happened, the longer it lasted, the deeper the bond of affection would be strengthened, and you would feel yourself drawing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior’s love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

Ju mer som hände, ju längre det varade, desto djupare skulle banden av tillgivenhet stärkas, och ni skulle känna hur ni drogs allt närmare varandra. Om lång tid förflöt utan den värdefulla kommunikationen och möjligheten att hjälpa varandra så skulle banden försvagas.

Jesus Kristus älskar var och en av oss. Han erbjuder oss den möjligheten att komma närmare honom. Precis som med en kärleksfull vän, gör du det på ungefär samma sätt, genom att kommunicera i bön med din himmelske Fader i Jesu Kristi namn, lyssna efter värdefull vägledning från den Helige Anden och sedan glatt tjäna andra åt Frälsaren. Snart skulle du känna välsignelsen av att närma dig honom.

I min ungdom upplevde jag glädjen som kom av att närma mig Frälsaren – och att han kom närmare mig – genom enkla handlingar av lydnad mot buden. När jag var ung hölls sakramentsmötet på kvällstid. Jag minns fortfarande en specifik kväll för mer än 75 år sedan, när det var mörkt och kallt ute. Jag minns känslan av ljus och värme när jag insåg att jag hade hållit budet att samlas med de heliga för att ta del av sakramentet, sluta förbund med vår himmelske Fader att alltid minnas hans Son och hålla hans bud.

Vid slutet av mötet den kvällen sjöng vi psalmen ”Bliv kvar hos mig, det afton är” som innehåller orden: ”O Frälsare, bliv kvar hos mig.”

De orden förde med sig en överväldigande känsla av Anden till mig, även när jag var en ung pojke. Jag kände Frälsarens kärlek och närhet den kvällen genom den Helige Andens tröst.

Senare i livet ville jag återuppväcka samma känsla av Frälsarens kärlek och den närhet jag hade känt till Herren under det sakramentsmötet i min ungdom. Så jag höll ett annat enkelt bud: jag utforskade skrifterna.

I Lukasevangeliet läste jag om den tredje dagen efter hans korsfästelse och begravning, när trofasta tjänare hade kommit av kärlek till Frälsaren för att smörja hans kropp. När de kom dit fann de att stenen framför graven var bortrullad och såg att hans kropp inte var där.

Två änglar stod bredvid och frågade varför de var rädda:

”Varför söker ni den levande bland de döda?

Han är inte här, han har uppstått! Kom ihåg vad han sade till er, medan han fortfarande var i

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had happened. As they were sharing their experience,

Galileen:

Han sade att Människosonen måste utlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.”

Samma kväll vid skymningen gick två lärjungar från Jerusalem längs vägen till Emmaus och den uppståndne Herren visade sig för dem och gick med dem.

Lukasevangeliet låter oss vandra med dem den kvällen:

”Medan de samtalade och diskuterade närmade sig Jesus själv och vandrade med dem.

Men deras ögon var slutna så att de inte kände igen honom.

Han frågade dem: ’Vad är det ni går och samtalat med varandra om?’ Då stannade de och såg bedrövade ut.

Och den ene som hette Kleopas sade till honom: ’Är du den ende som har besökt Jerusalem och inte vet vad som hänt de här dagarna?’”

De berättade för honom om sorgen över att Jesus dött när de hade varit så säkra på att han skulle bli Israels Återlösare.

Det måste ha varit med kärleksfull stämma som den uppståndne Kristus talade med dessa två nedslagna och sörjande lärjungar.

När jag fortsatte läsa kom dessa ord som värmdes mitt hjärta, precis som jag hade känt när jag var liten:

”När de närmade sig byn dit de var på väg, verkade det som han ville gå vidare.

Men de bad honom ivrigt: ’Stanna kvar hos oss! Det är snart kväll och dagen går mot sitt slut. Då gick han in och stannade hos dem.”

Frälsaren tog den kvällen emot inbjudan att komma in i sina lärjungars hus. Han låg till bords med dem. Han tog bröd, välsignade det, bröt det och gav åt dem. Deras ögon öppnades och de kände igen honom. Då försvann han ur deras åsyn.

Lukas nedtecknade för oss dessa välsignade lärjungars känslor: ”Och de sade till varandra: ’Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?’”

De två lärjungarna skyndade sig sedan tillbaka till Jerusalem för att berätta för de elva apostlarna vad som hänt. Medan de berättade om sin

the Savior appeared again.

He stood in the midst of them and "saith unto them, Peace be unto you." He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the sins of all His Father's children and to break the bands of death.

"And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

"And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

"And ye are witnesses of these things."

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commitment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

"As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

"Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life."

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and "be perfected in him." By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord's promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: "My friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power."

As you bind up the wounds of those in need, the Lord's power will sustain you. His arms will

upplevelse visade sig Frälsaren igen.

Han stod mitt ibland dem och "sade till dem: 'Frid vare med er!'" Därefter gick han igenom profetierna om sin mission att sona sin Faders alla barns synder och bryta dödens band.

"Och han sade till dem: 'Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda,

och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem.

Ni är vittnen om detta."

Liksom hans älskade lärjungar har varje barn till vår himmelske Fader som valt att gå in genom dopets port ingått förbund att vara ett vittne om Frälsaren och ta hand om behövande under hela vårt jordeliv. Denna förpliktelse klargjordes för oss av den storslagne profeten Alma i Mormons bok för hundratals år sedan vid Mormons vatten:

"Eftersom ni nu önskar komma in i Guds fälla och kallas hans folk och är villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,

ja, och är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt ... ända intill döden, så att ni kan återlösas av Gud och ... så att ni kan få evigt liv."

När du är trogen de här löftena upptäcker du att Herren håller sitt löfte att vara ett med dig i ditt tjänande och göra dina bördor lätta. Du kommer att lära känna Frälsaren och med tiden kommer du att bli som han och "bli fullkomnad i honom". Genom att hjälpa andra åt Frälsaren kommer du att se att du närmar dig honom.

Många av er har närstående som är på väg bort från vägen till evigt liv. Ni undrar vad mer ni kan göra för att föra dem tillbaka. Ni kan lita på att Herren närmar sig dem när ni tjänar honom i tro.

Ni kanske minns Herrens löfte till Joseph Smith och Sidney Rigdon när de var borta från sina familjer i hans ärenden: "Mina vänner Sidney och Joseph: Era familjer befinner sig väl. De är i mina händer, och jag ska göra med dem som det synes mig gott, för i mig är all makt."

När ni förbinder de lidandes sår, så hjälper Herrens kraft er. Hans armar kommer att vara

be outstretched with yours to succor and bless the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless and serve others for Him. Then they will feel the Savior's love and find joy in being drawn closer to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: “Well done, thou good and faithful servant.”

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

utsträckta tillsammans med era för att hjälpa och välsigna vår himmelske Faders barn.

Alla Jesu Kristi förbundstjänare får hans vägledning från Anden när de välsignar och tjänar andra i hans ställe. Då kommer de att känna Frälsarens kärlek och finna glädje i att komma närmare honom.

Jag är ett vittne till Herrens uppståndelse lika säkert som om jag hade varit där med de två lärjungarna i huset vid vägen till Emmaus. Jag vet att han lever.

Detta är hans sanna kyrka – Jesu Kristi Kyrka. Vi kommer på domens dag att stå inför Frälsaren, ansikte mot ansikte. Det blir en glädjens stund för dem som i det här livet har närmat sig honom i hans tjänst och med iver kan se fram emot att få höra hans ord: ”Bra, du gode och trogne tjänare!”

Jag bär mitt vittnesbörd som ett vittne till den uppståndne Frälsaren och vår Återlösare i Jesu Kristi namn, amen.